

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl samosoudkyní Mgr. Jitkou Drábkovou v hlavním líčení konaném dne 15. 6. 2022 v Praze

takto:

Obžalovaná L [REDACTED] K [REDACTED], narozená [REDACTED]
[REDACTED]

je vinna, že

dne 16. 7. 2021 kolem 10:15 hodin v obci [REDACTED] okr. Praha-západ, jela na koni jménem E [REDACTED] se smečkou šesti volně pobíhajících psů plemena Dalmatin, ve směru jízdy [REDACTED] kde při přecházení společné stezky pro chodce a cyklisty neuhlídala svého psa jménem I M [REDACTED] V [REDACTED], který vběhl do jízdní dráhy projíždějícímu cyklistovi JUDr. P [REDACTED] J [REDACTED], narozenému [REDACTED], jedoucímu na jízdním kole po cyklostezce ve směru jízdy na [REDACTED], čímž vědomě porušila povinnost vymezenou v § 60 odst. 11 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění, a povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích plynoucí z § 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění, kdy následkem střetu se psem JUDr. P [REDACTED] J [REDACTED] z kola spadl a utrpěl zlomeninu [REDACTED] což si vyžádalo lékařské ošetření, a JUDr. P [REDACTED] J [REDACTED] byl omezen v obvyklém způsobu života po dobu delší sedmi dnů a nepřesahující dobu šesti týdnů,

tedy

jinému z nedbalosti ublížila na zdraví tím, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona,

čímž spáchala

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Ružičková

přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 148 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců, jehož výkon se jí podle § 81 odstavce 1, § 82 odstavce 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obviněná povinna nahradit poškozenému JUDr. P. J., narozenému , bytem nemajetkovou újmu spočívající v bolestném ve výši 48 787 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozený JUDr. P. J., narozený , bytem odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaná povinna nahradit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČ: 471 14 304, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, škodu ve výši 29 384 Kč.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení, kdy soud hodnotil tyto důkazy jak samostatně, tak v jejich vzájemné souvislosti dle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud bez důvodných pochybností ke skutkovému závěru ohledně skutku tak, jak je podrobně uveden ve výrokové části rozsudku.
2. Obžalovaná popřela, že by se dopustila trestné činnosti, udělala vše proto, aby ke srážce nedošlo. Na má výcvikové středisko, zabývá se výcvikem psů a přípravou na zkoušky. Na svém koni E jezdí přes dvě louky, které protíná cyklostezka, po které chodí chodci, školka, pění se psy, není to omezené, je to cesta pro všechny. Vzhledem k tomu, že má výcvikové středisko u této cyklostezky, ví, že se tam stanou nepříjemné věci ohledně kolařů, vždycky dávala velký pozor. Její chovatelská stanice je mezinárodně chráněná, obžalovaná se zabývá kynologií a výchovou psů již 40 let, její psi mají plno zkoušek z výkonů, jsou používáni ve filmech, v reklamách, vede je k ovladatelnosti. Je si vědoma toho, že když vyjde ven se smečkou, je potřeba ji zajistit. Psi mají certifikáty na lovecký a služební výcvik. Pořádila si na ně elektrické obojky od firmy D-control, které mají dosah až 1 000 metrů. Pes je ovladatelný na základě zvukového signálu nebo elektrického výboje. Tyto obojky má hlavně kvůli zvěři, jinak všichni její psi jsou od malička naučeni u jejího koně. V inkriminovaný den, kdy se vracela, blížila se z jedné louky na druhou. Cyklostezka není široká, její psi se zastaví a na povel vpřed ji přeběhnou na druhou stranu na protější louku. Obžalovaná jede na koni k nim a oni se k ní přiřadí. Její nejmladší pes se drží u koně. Z dálky viděla, jak se blíží hlouček cyklistů. Z hloučku vyjel poškozený, který jel daleko rychleji než ostatní, obžalovaná radši zastavila. Stála na stezce tak, aby mohl projet, bylo tam místo na projetí 3 kol vedle sebe. V stál u zádě koně, ze sedla viděla, jak se blíží cyklista, který zřejmě nedával pozor, a stalo se to, že plnou rychlostí najel do jejího psa M, který vylétl do vzduchu, udělal pár kotrmelců a spadl na zem. M váží 50 kilo. Poškozený tím, jakou rychlostí najel do psa, udělal kotrmelec přes kolo a říkal nějaká vulgární slova. Obžalovaná nechápala co se děje a řekla mu: „Vy jste nás neviděl?“. Mezitím přijeli ostatní cyklisti, kteří na obžalovanou křičeli, poškozený ji řekl, ať jede domů. Obžalovaná cestu domu měla ještě na půl hodiny, bála se, aby pes neměl vnitřní krvácení. Cestou domů informovala policii o nehodě. Pes M na tom byl psychicky špatně, dávali ho dohromady ½ roku. Obžalovaná se zhroutila, je pod lékařskou ochranou, Každý den musí projet inkriminovaným místem, není jí z toho dobře. Incident se stal na přehledném místě. Je možné, že když si poškozený nevšiml koně, nevšiml si ani psa a mohlo se mu zdát, že mu tam pes vběhnul, protože to viděl na poslední chvíli. Svědkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Ružičková

tvrdily, že tam pes vběhl, ale ony to vidět nemohly, dojížděly to. Poškozeného viděla, až když je předjížděl. Poté co obžalovaná s koněm nepřešla cyklostezku, vrátili se psi za ní. Pes byl u zádi koně, je možné že kůň udělal krok nebo dva vpřed, leknul se. V okamžiku střetu stál pes před koněm, byl u zádi koně.

3. Vzhledem k tomu, že obžalovaný při hlavním líčení popsala jinak situaci, v jaké se nacházela na koni na cestě a v jaké pozici se v tu chvíli nacházel její pes M■■■■ byla podle § 207 odst. 2 tr. řádu přečtena příslušná část protokolu o výslechu obžalované v přípravném řízení, ke kterému obžalovaná uvedla, že na cyklostezce stála napříč tak, že kůň stál vodorovně a za ní byl konec cyklostezky, před ní byla větší část cyklostezky, obžalovaná stála s koněm na cyklostezce a pes stál z boku koně blíž k jeho zadní části.
4. Obžalovaná dále uvedla, že zůstala stát na cestě, protože viděla poškozeného, jak jede rychle a vyhodnotila, že by to nestihla projít, srazili by se. Obžalovaná udělala vše pro to, aby ke střetu nedošlo. Kdyby pes vylétl, tak je to její vina, ale takto se to nestalo. Po střetu stála chvíli na místě, poté přešla cyklostezku a šla hledat psa. Obžalované se zhoršil zdravotní stav z■■■■. Stále je pod kontrolou, ■■■■■. Situace jí je líto, ale je v tom nevinně. Obžalovaná čekala, že se jí poškozený ozve, dámám, které přijely za ním a kterého ošetřovaly, dávala na sebe kontakt. Obžalovaná kontakt na poškozeného neměla.
5. Poškozený JUDr. P■■■■ J■■■■ v procesním postavení svědka uvedl, že obžalovanou zná od vidění, kdy na cyklostezce několikrát viděl podobnou situaci se psy, kdy ale při těchto předchozích setkáních k ničemu nedošlo. Obžalovaný tam jezdí docela často. Jedná se o stezku pro pěší i pro cyklisty, běžně se tam setkává s lidmi, kteří tam mají psy, ale jen někteří je mají na vodítku. Psi jsou nevypočitatelní, tak se snaží držet co nejdál, a snaží se jet co nejpomaleji, pokud vůbec člověk nezastaví. Předchozí zkušenosti s obžalovanou jsou takové, že ačkoliv psi proběhli bez střetu, poškozený musel přizpůsobit svou jízdu, skoro zastavit. V okamžiku nárazu jel podle cyklocomputeru, který zaznamenává aktuální rychlost, rychlostí 4,5 kilometru, střet tak proběhl těsně před tím, než by býval stačil zastavit. Stalo se to těsně před zatáčkou. Psy zaregistroval, když vyběhli ze zatáčky, a to na vzdálenost 15 metrů. Těsně před incidentem předjel 4 cyklistky, které jely po dvojicích, zařadil se na pravou stranu, jakmile zaregistroval psy, tak se snažil jet co nejvíce doleva, ale tam se s jedním z nich střetl, neboť psi běželi po celé cyklostezce. Když uviděl psy, snažil se jet po krajnici, podle aplikace 16,5 kilometru v hodině. Když předjel cyklistky a než se srazil se psem, byl od cyklistek asi 5-6 metrů, vzhledem k tomu, že ihned po pádu byla jedna z nich u něj. Má zaklapávací pedály, neměl vycvaknutou tretru z pedálu, jedna z cyklistek mu pomáhala se z kola vyprostit. Chvilku poté, co předjel cyklistky, vyjela obžalovaná ze zatáčky na koni a okolo ní smečka šesti psů, což poškozený zjistil z fotografie. V tu chvíli se snažil začít intenzivně brzdit, přešel z pravé strany doleva a ten pes co ho míjel, najednou změnil směr přímo před jeho přední kolo, došlo k nárazu a poškozený přelétl přes řídítka. Psi následovali koně, takže poškozený se snažil být od toho koně co nejdál, proto přešel doleva. Kůň byl vedle cyklostezky na travnatém pruhu. Psi nepřecházeli, celou dobu běželi po cyklostezce, nebylo to tak, že by přecházeli šikmo nebo nejkratší cestou přes cyklostezku. Kůň s těmi psy šel proti nim na cyklostezce, psi byli na volno kolem koně, poškozený se snažil uhnout co nejvíce na stranu a při té příležitosti zastavit, což se nepodařilo. Koně nesledoval, protože usoudil, že od toho mu nebezpečí nehrozí. Pes, se kterým se srazil, byl jeden z posledních, nebyl hned u koně, byl tak 5-6 metrů od něj. Ve chvíli kdy spadl, nevěděl, jaká má poranění, ale posléze se ukázalo, že měl ■■■■■ čtyři dny strávil v nemocnici, v pracovní neschopnosti byl až do 10. ledna, pak měl 14 dní až 3 týdny ruku v závěsu, rehabilitace, rozhýbávání. Koncem roku by měl jít na reoperaci, ■■■■■. Kromě zranění měl sedřený dres, rozbité hodinky, sklíčko u telefonu, na kole prasklá řídítka. Obžalovaná ani její obhájce se po této události nezajímali o jeho zdravotní stav. Na místě činu obžalovaná obvinila poškozeného, že jel moc rychle a že do psa narazil schválně. To poškozený popřel, musel by být blázen, nechtěl

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Ružičková

ublížit ani sobě, ani tomu pejskovi. Po srážce pes nevydal ani zvuk, ani nekvíknul, pouze odběhl dál. Nebylo to tak, že by po srážce pes letěl vzdechem. Poškozený na kole jezdí často, ročně najede od 3 do 5 tisíc kilometrů. Cyklostezku zná, jedná se o přehledný úsek, při předjíždění měl dostatek prostoru na případné vyhnutí se protijedoucímu cyklistovi.

6. Svědkyně M [REDACTED] O [REDACTED] uvedla, že jela s kamarádkou J [REDACTED] V [REDACTED] na kole z [REDACTED] směrem na [REDACTED]. Jezdí krokem, povídají se. Nejprve je předjely další dvě svědkyně, ty jely také pomalu, pak je předjel poškozený, který také nejel extra rychle. V jednu chvíli si všimli, že asi tak 20 metrů před nimi na cyklostezku vběhlo stádo psů, kdy jeden pes vběhl poškozenému přímo pod kolo, viděly poškozeného, jak spadl, udělal salto, byl ve vzduchu, spadl i s kolem, které měl stále pod sebou. Ty dvě svědkyně k němu přijely první, poté přijela obžalovaná, která jela na koni bokem po cyklostezce a poté přijela svědkyně s kamarádkou. Bylo vidět, že je poškozený zraněný, krvácel, nejdříve se vůbec nehýbal, zprvu to vypadalo hodně špatně, poté se probral, zůstal ležet. Svědkyni překvapilo, že obžalovaná přijela a křičela na poškozeného „vy jste mi málem zabil psa“, neslezla z koně, neposkytla poškozenému žádnou pomoc. Poškozeného začala ošetřovat cyklistka z druhé dvojice. Svědkyně volala sanitku a policii. Psi je tam dost otravovali, svědkyně se snažily poškozenému pomoc. Obžalovaná neměla ani snahu si psy přivázat. Svědkyně cyklostezku zná, o víkendu je tam velký provoz, je tam hodně cyklistů, bruslařů, jsou tam lidé s dětmi, kteří jezdí na malých kolech a chodí tam i lidé se psy, které většinou mají na vodítku. Svědkyně tam jezdí jednou za 2 až 3 měsíce, nevybavuje si, že by tam obžalovanou potkala, nebo že by se tam něco stalo. V místě, kde je poškozený předjížděl, je rovinka, v místě kde se stala kolize je zatáčka. Svědkyně má pocit, že ve chvíli střetu, kdy se podívala směrem k poškozenému, na cyklostezce pobíhali psi a obžalovaná se vynořila a byla na boku té polní cesty, nejela už po té cyklostezce. Svědkyně byla od poškozeného v okamžiku střetu vzdálená asi na 15-20 metrů, v poloviční vzdálenosti pak byly ty další dvě svědkyně. Obžalovaná se nezajímala o stav poškozeného, nenechávala na sebe kontakt, ten po ní chtěla svědkyně, která ho předala policii. Obžalovaná šla dále ve směru do [REDACTED], šla po louce, psi stále běhali po cyklostezce.
7. Svědkyně J [REDACTED] V [REDACTED] uvedla, že jely s kamarádkou od [REDACTED], kdy asi 50 metrů před nimi viděly předmětný incident, kde obžalovaná přecházela cyklostezku na koni, okolo ní pobíhali psi. Poškozený, který je před tím míjel, udělal přemet, spadnul na silnici. Dvě cyklistky, které je předtím předjížděly, se o něj začaly starat. Obžalovaná byla na trávě vedle, nezajímala se o stav poškozeného, neslezla z koně, měla arogantní chování. Svědkyně byly emočně vypjaté, křičely na obžalovanou, jak ji to mohlo napadnout, přecházet s tolika psy přes cyklostezku. Volala se záchranka a policie, od obžalované chtěly, aby jim dala nějaký kontakt. Obžalovaná neustále opakovala to, že tam všichni jezdí rychle, že jsou jak blázni, že se jedná o stezku pro všechny a že poškozený narazil do jejího psa. Na cyklostezce se pohybuje kromě cyklistů i hodně pěších, hodně dětí na kolech, bruslařů. Se svědkyní O [REDACTED] jely hodně pomalu, povídaly si. Předmětný incident viděla až v dálce, srážku se psem nedokáže popsat, vybavuje si, že poškozený seděl na zemi, okolo něj byly ostatní cyklistky, které se o něj staraly. Svědkyně viděla, jak za obžalovanou přechází psi, samotný přechod obžalované na koni přes cyklostezku neviděla, z jejího pohledu přecházela zleva doprava. V okamžiku kdy to viděla, přišlo jí, že tam všude běhali psi, jak na cyklostezce, tak na trávníku.
8. Svědkyně Š [REDACTED] R [REDACTED] uvedla, že jela se svou sestrou svědkyní J [REDACTED] R [REDACTED], kdy za osadou [REDACTED] je předjel cyklista. Ze zatáčky najednou viděly obžalovanou na koni a 6 dalmatinů, kteří v rychlosti vyběhli. Svědkyně pád poškozeného přímo neviděla, protože se podívala někam jinam, ale najednou během sekundy viděla poškozeného na zemi a na něm leželo kolo. Nejprve ony předjely jiné 2 cyklistky a až poté je předjel poškozený. Svědkyně se svou sestrou jely pomalu, poškozený nejel rychle, jel přiměřeně, při manévru předjíždění je neohrozil, zařadil se před ně a odjel jim asi na 10 metrů. Jednalo se o rovinku, kdy obžalovaná na koni se psy vyjela z malé zatáčky, bylo to nečekané, neviděly je dlouho dopředu, najednou tam byla mírná

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Ružičková

zátáčka, kdy ke srážce došlo na začátku zatáčky. Svědkyně si myslí, že obžalovaná přišla po cyklostezce, ale poté, když viděla, že tam jedou cyklisti, tak přešla mimo cyklostezku na pruh trávy, který byl vedle. Psi vběhli na cyklostezku, kdy část se zařadila k ní. Jeden pes vběhl do středu a došlo ke střetu. Svědkyně viděla, že psi najednou vběhli na cyklostezku, běželi docela rychle, tak si podvědomě říkala, že musí přibrzdit. Poškozený byl zraněný, měl odřeniny, tekla mu krev, ze začátku nemluvil, byl v šoku a měl bolesti. Svědkyně je lékařka, tak ho ošetřila desinfekčním ubrouskem. Pes, se kterým se srazil, poodběhl, myslí si, že nebyl zraněný. Obžalovaná začala řvát, i když viděla, že poškozený leží na zemi, i když se pak posadil, neměla zájem zajímat se o stav poškozeného, pomoc nenabídla. Svědkyně na cyklostezce jezdí několikrát do roka, jezdí tam i cyklisti, pohybují se tam i pěší a bruslaři. Zkušenosti se psy tam nemá, obžalovanou tam nikdy neviděla.

9. Svědkyně J. R. uvedla, že se svou sestrou svědkyní Š. R. jela na výlet na kolech, jely vedle sebe, povídaly si. Jely pomalu, poškozený je předjížděl. Jednalo se o cestu z do . Před nimi byla zátáčka doprava, kde jsou trochu i stromy, takže na začátku nebylo úplně vidět. Svědkyně viděla, že obžalovaná jela na koni a kolem ní po obou stranách byli psi, následně obžalovaná s koněm přecházela z levé strany z pohledu svědkyně na pravou stranu přes cyklostezku, jela na koni a psi byli okolo ní z obou stran. Poškozený jel v ten moment již před nimi a svědkyně viděla jednoho ze psů na levé straně a v moment kdy poškozený projížděl okolo, pes přeběhl a přebíhal směrem k obžalované, která byla na koni už na pravé straně. Pes mu tam přeběhl tak, že mu přímo vlítl před kolo. Svědkyně jela zhruba 10 metrů za ním. Pes tam poškozenému vběhl takovou rychlostí, poškozený neměl vůbec šanci to ubrzdit ani nemohl už nic moc udělat. Svědkyni přišlo, že poškozený jel normální přiměřenou rychlostí, určitě nejel nějak rychle. Po nárazu do psa, přelétl přes řídítka, spadnul na hlavu. Svědkyně okamžitě odhodila kolo a se sestrou mu běžely pomoc. Poškozený byl v šoku, moc nemluvil, ruku měl od krve, sundávaly z něj kolo, ptaly se ho, zda je v pořádku. Obžalovaná za celou dobu neslezla z koně, nezajímala se o stav poškozeného, neomluvila se mu a naopak mu začala nadávat a rozčilovat se, že jel rychle. V tom se začaly s obžalovanou hádat, kdy na místo přijely i druhé dvě cyklistky. Když obžalovaná chtěla z místa odjet, vyžádaly si od ní alespoň telefonní číslo. Ve chvíli, kdy je poškozený předjížděl, byla rovina, teprve až poté si svědkyně všimla, že ze zatáčky vyšla obžalovaná se psy. Pes vběhl do dráhy poškozeného na poslední chvíli, neměl šanci nic udělat, poškozený brzdil, ale nemohl se mu vyhnout. Obžalovaná jela z pohledu svědkyně proti svědkyni a byla už na pravé straně s ostatními psy, tento jeden pes byl na levé straně, v moment, kdy cyklista přijížděl, tak chtěl pes pravděpodobně přeběhnout. Obžalovaná nemohla mít psy pod kontrolou. Pes při nárazu určitě neletěl vzduchem, normálně běžel, ani nezaštěknul nebo nezakvíknul, rozhodně nepadnul. V daný moment svědkyně se svou sestrou již nejely vedle sebe, protože se blížila zátáčka. Když svědkyně uviděla obžalovanou, tak také začala brzdit, svědkyně viděla, jak poškozený brzdil, pes mohl být od něj maximálně 2 metry, byla to sekunda, neměl šanci to ubrzdit. Obžalovanou zaregistrovala těsně před tou srážkou, nebyli vidět dlouho dopředu. Poškozenému jednou psala, protože chtěla vědět, zda je v pořádku, od té doby už spolu v kontaktu nebyli.
10. Se souhlasem státního zástupce a obžalované byl přečten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který vypracoval znalec MUDr. Michal Beran. Zejména pak ze závěrů posudku bylo zjištěno, že poškozený při střetu se psem a následném pádu z kola utrpěl zlomeninu pravé klíční kosti v její střední třetině s posunem úlomků a zlomeniny 5. a 6. žebra vpravo. Poranění se mohlo dobře zhojit za 5 až 6 týdnů, poškozený byl omezen bolestivostí poranění, nutností podrobit se operaci s následným snížením pohyblivosti poraněné pravé horní končetiny. Poranění mu znesnadňovala obvyklý způsob života po dobu delší jednoho týdne a kratší šesti týdnů.
11. K objasnění skutkového stavu byly soudem dále provedeny listinné důkazy, a to protokol o nehodě v silničním provozu vč. plánu a fotodokumentace (č. I. 37-56), fotodokumentace (č. I.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Ružičková

57-65, 142-151), lékařské zprávy (č. l. 76-81, 86-91), odborné znalecké posouzení (č. l. 103-105), vyčíslení škody poškozenými vč. faktur a fotodokumentace (č. l. 93-102, 106-114, 160-165), úřední záznam (č. l. 159), zpráva o finančním šetření (č. l. 166-180), CD nosič s kamerovým záznamem (č. l. 141), osobní výkazy obžalované a zpráva o pověsti (č. l. 181), opis evidence přestupků (č. l. 182), aktuální opis rejstříku trestů (č. l. 219), aktuální lustrace celostátně stíhaných osob (č. l. 218) a lékařská zpráva od obžalované (č. l. 216), na jejichž základě dospěl soud k níže uvedeným zjištěním.

12. Z protokolu o nehodě v silničním provozu vč. plánu a fotodokumentace byly zjištěny poměry na místě činu, vzhled cyklostezky a nalezené stopy spolu se zaznamenanými poškozeními na výbavě poškozeného, přičemž je zřejmé, že ve směru jízdy poškozeného za delší rovinkou následuje mírná zatáčka, ve směru jízdy obžalované se vedle cesty po levé straně nachází otevřená louka. Z fotodokumentace bylo rovněž zjištěno dopravní značení cyklostezky ve směru od obce [REDACTED] k obci [REDACTED] a ve směru od obce [REDACTED] k obci [REDACTED] z čehož je zřejmé, že předmětná stezka slouží jak pro cyklisty, tak pro pěší a je na ní zakázán vjezd motorovým vozidlům a motocyklům. Z další fotodokumentace pořízené po incidentu svědkyní O [REDACTED] bylo zjištěno, že obžalovaná sedí na koni a kolem ní na cyklostezce pobíhají na volno puštění psi obžalované, konkrétně 5 dalmatinů. Na fotografiích jsou rovněž zachyceny dvě cyklistky, kdy jedna z nich se stará o poškozeného, který na fotografiích sedí na zemi. Z kamerového záznamu pořízeného rovněž svědkyní O [REDACTED] byly zjištěny události po dopravní nehodě, kdy obžalovaná odjíždí na koni z místa dopravní nehody po levé straně stezky po travnaté části a přímo na cyklostezce běží smečka jejích psů. Záznam rovněž zachycuje poškozeného, který sedí na zemi, a svědkyně se o něj starají. Z úředního záznamu bylo zjištěno, že na předmětnou cyklostezku se vztahuje zákon č. 361/200 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.
13. Z lékařských zpráv byl zjištěn charakter zranění poškozeného, provedená operace a další ošetření a následný postup rekonvalescence. Ze zpráv bylo dále zjištěno, že poškozený byl od 13. 9. 2021 do 10. 1. 2022 v dočasné pracovní neschopnosti.
14. Z dokumentů předložených poškozeným byla zjištěna výše způsobené škody. Z těchto zpráv byla zjištěna pořizovací cena přílby, výše ceny za doporučenou opravu iPhone X a chytrých hodinek Watch 4, celkové náklady na opravu jízdního kola a rovněž poškození dresu a přílby. Z odborného znaleckého posouzení bylo zjištěno, že znalec ohodnotil bolestné poškozeného celkem na 137 bodů, čemuž odpovídá 48 787 Kč. Za odborné znalecké posouzení zaplatil poškozený částku ve výši 1 500 Kč. Poškozený se k trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu škody a újm na zdraví celkem s částkou ve výši 93 256 Kč.
15. Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nákladů na hrazené zdravotní služby vynaložené v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby celkem s částkou ve výši 29 384 Kč.
16. K osobě obžalované bylo ze zpráv z finančního šetření zejména zjištěno, že obžalovaná je vlastníkem nemovitosti v obci [REDACTED]. Rovněž je vlastníkem 3 provozovaných motorových vozidel. Ze zprávy o pověsti, z opisu evidence přestupků a z centrální evidence stíhaných osob nebylo zjištěno negativních poznatků. Z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaná zde má z roku 1988 jeden záznam, ke kterému však z důvodu zahlazení nelze přihlížet. Z lékařské zprávy ze dne 25. 5. 2022 byl zjištěn aktuální zdravotní stav obžalované, která je doposud stresovaná předmětnou událostí. Po incidentu vyhledala lékařské ošetření pro [REDACTED]
17. K návrhu státní zástupkyně byl při hlavním líčení přečten kamerový záznam na č. l. 141, k čemuž obžalovaná uvedla, že psi jsou naučení vracet se k ní zpátky, takže ti, co přeběhli na její povel na louku, tak když viděli, že obžalovaná se svým koněm zůstala na cyklostezce, vraceli se zpátky na

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Ružičková

cyklostezku, protože kdyby stála ve vodě, vrátili by se do vody. Obžalovaná se dále vyjádřila k plánku dopravní nehody, ze kterého podle ní nevyplývá, že je tam zatáčka, vyplývá z toho, že je tam rovina a přehled.

18. Obhajoba dále navrhovala doplnit dokazování znaleckým posudkem z oboru doprava, odvětví doprava, pro zhodnocení rychlosti poškozeného a možnostem odvrácení střetu. Dále pak vyjádření Oddělení dopravy a správy komunikací Městského úřadu [REDAKCE] ve věci povahy cesty, na níž se nehoda stala a vyjádření národní chovatelské stanice Moravia Dog Club z.s. k hodnotě psa obžalované. Soud však všechny tyto návrhy jako nadbytečné odmítl. Pokud jde o vyjádření Městského úřadu [REDAKCE], které si soud vyžádal, avšak do dne konání hlavního líčení neobdržel, má soud za to, že povahu cesty, na níž se nehoda stala, a to zejména ve smyslu povoleného pohybu osob, je možné bezpečně zjistit z příložené fotodokumentace, ze které je patrné značení této cyklostezky, a i to, kdo se na stezce může pohybovat. Vyjádření národní chovatelské stanice pak není pro posouzení věci nezbytné, neboť pro posouzení daného skutku není rozhodné, s jakou rasou psa se poškozený na jízdním kole střetl a jaká je hodnota daného plemene. V neposlední řadě soud odmítl i důkaz vypracováním znaleckého posudku, neboť rychlost a způsob jízdy poškozeného lze dobře zjistit z výpovědí očitých svědkyň, v jejich výpovědích soud na rozdíl od obhajoby neshledal podstatné rozdíly. Pokud pak na nějaké rozpory obhajoba poukazovala, je soud toho názoru, že se jednalo o rozdíly způsobené tím, jak každá z očitých svědkyň pozorovala situaci z jiného místa a začala ji pozorovat v jiném okamžiku. Logicky pak první svědkyně měla na celou situaci nejlepší výhled a situaci popsala precizně a detailně. Další svědkyně pak vypověděly přesně to, co v daný moment mohly vidět a jak celou situaci vnímaly.
19. Po vyhodnocení všech shora popsanych a v hlavním líčení provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemné souvislosti, se zřetelem na ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, kdy soud zároveň shromáždil dostatek podkladů pro své rozhodnutí, dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalované.
20. Po provedeném dokazování zjistil soud následující skutkový stav: Obžalovaná jela na svém koni jménem E [REDAKCE] se smečkou volně pobíhajících psů plemena dalmatin ve směru jízdy na [REDAKCE] okolo cyklostezky a částečně po ní. V tu samou dobu jely na cyklostezce v opačném směru na [REDAKCE] cyklistky, svědkyně O [REDAKCE] a V [REDAKCE], které předjely cyklistky, svědkyně R [REDAKCE] a R [REDAKCE]. Obě dvojice následně předjel poškozený JUDr. J [REDAKCE]. Obžalovaná následně se svými psy vyjela v protisměru z mírné pravotočivé zatáčky, jela po cyklostezce a kolem ní běželi její psi. Poškozený začal intenzivně brzdit, přešel z pravé strany doleva. Obžalovaná v tu chvíli přecházela cyklostezku z levé strany doprava, a to tak, že jela na koni a okolo ní běhali z obou stran její psi. Ve chvíli, kdy se poškozený nacházel na levé straně cyklostezky, poslední ze smečky psů při přecházení směrem k obžalované, která už byla se svým koněm na pravé straně, přeběhl cyklostezku tak, že poškozenému přímo vběhl před kolo, přičemž poškozený již neměl žádnou šanci nastalý střet odvrátit. Tyto skutečnosti byly zjištěny zejména z výpovědi 4 nezaújatých svědkyň a rovněž z výpovědi poškozeného, jakož i z protokolu o dopravní nehodě včetně náčrtku a fotodokumentace. Soud tak nemohl přijmout obhajobu obžalované, že poškozený jel na kolo nepřiměřenou rychlostí, ve které narazil do jejího psa, který po nárazu letěl vzduchem. Obdobně pak nemohl přijmout obhajobu obžalované v tom smyslu, že ta po té, co uviděla, že na cyklostezce přijíždí cyklisté, se svými psy raději zastavila na okraji cyklostezky a čekala, až bude moci bezpečně přejít. Svědeckými výpověďmi totiž bylo prokázáno, že obžalovaná se se svými psy vynořila ze zatáčky, poté se pohybovala na cyklostezce a kolem ní v tu dobu běhali její psi. Rovněž nelze přijmout tvrzení obžalované, že měla své psy pod kontrolou, neboť každý z očitých svědků uváděl, že psi nekontrolovatelně běhali kolem obžalované po cyklostezce a každý z cyklistů si situaci před sebou vyhodnotil jako potenciálně nebezpečnou, které musel přizpůsobit svou jízdu. Ze svědeckých výpovědí a rovněž i z pořízených fotografií z místa činu bylo zjištěno, že obžalovaná nějakou dobu musela jít přímo

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Ružičková

po cyklostezce a až po nějaké době zahájila přecházení cyklostezky na levou stranu, kde se nachází louka. Tato skutečnost vyplývá zejména z toho, co je patrné z fotografií místa střetu, a sice že po obou stranách cyklostezky je v místě zatáčky porost stromů, a tak je nemožné, aby došlo k přecházacímu manévru přímo, jak uváděla obžalovaná, a bylo nutné, aby se obžalovaná nějakou dobu pohybovala přímo po cyklostezce. Skutečnost, že obžalovaná neměla své psy pod kontrolou, jak tvrdila při hlavním líčení, je rovněž dobře patrná z pořízeného kamerového záznamu, kdy obžalovaná opouští na svém koni místo střetu a její psi přitom běží nekontrolované nejen po přilehlé louce, ale i po cyklostezce a v dáli ohrožují další cyklisty, přičemž obžalovaná v klidu cválá na svém koni daleko od nich. Ze všech těchto shora zmíněných důvodů tak soud neuvěřil výpovědi obžalované, když disponoval dostatkem důkazů, které tato tvrzení obžalované vyvracela.

21. Pokud pak jde o charakter cyklostezky, z úředního záznamu bylo zjištěno, že na předmětnou cyklostezku se vztahuje zákon č. 361/200 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Ačkoliv obžalovaná tvrdila, že se jednalo o cyklostezku, která patří všem, a mohou se na ni pohybovat všichni, byla to právě ona, které podle shora zmíněného zákona měla povinnost, jako vlastníka nebo držitel domácích zvířat zabránit pobíhání těchto zvířat po pozemní komunikaci. Provedeným dokazováním však bylo prokázáno, že obžalovaná této své povinnosti nedostála, když se po cyklostezce pohybovala se smečkou nejméně pěti volně pohybujících se psů rasy dalmatin, které rozhodně neměla pod kontrolou. Jednak ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že její psi se pohybovali naprosto volně a nekontrolovatelně po cyklostezce kolem ní, v důsledku čehož museli příjíždějící cyklisté upravit svou jízdu tak, aby nedošlo ke střetu, přičemž v jednom případě se to nepodařilo, když jeden ze psů vběhl pod kolo poškozeného a došlo tak k nárazu. Rovněž pak z videozáznamu, který po dopravní nehodě pořídila jedna z cyklistek, svědkyně O [REDAKCE], bylo zjištěno, že i po té, co obžalovaná opouští místo dopravní nehody, její psi se volně pohybují po cyklostezce, a to až do další zatáčky, kde se pohybují další cyklisté, kteří se těmito psy musejí vyhýbat. Ačkoliv tedy obžalovaná popírala, že by se psi pohybovali volně a nekontrolovatelně, soud toto tvrzení obžalované nemohl přijmout, když z provedených důkazů, a to jak ohledně situace před předmětným střetem, tak i po předmětné dopravní nehodě vyplývá, že obžalovaná své psy neměla pod kontrolou. Nad to obžalovaná nedodržela ani svou povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích, kdy byla povinna chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožovala život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozovala životní prostředí ani neohrožovala život zvířat, své chování byla povinna přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu, což jak je zřejmé vzhledem ke vzniklé dopravní nehodě neučinila.
22. Pokud pak jde o tvrzení obžalované, že z policejního plánu dopravní nehody nevyplývá, že by v místě nehody byla zatáčka, soud uvádí, že v jak v náčrtku, tak v plánu dopravní nehody je zaznamenán pouze krátký úsek cyklostezky. Z pořízené fotodokumentace je však možné si udělat obrázek o celkovém charakteru cyklostezky, přičemž právě z fotografií je zřejmé a vyplývá z nich, že v daném místě je z pohledu fotografa mírná pravotočivá zatáčka.
23. Soud dále uvádí, že po provedeném dokazování má za to, že obžalovaná je zodpovědná za to, co její zvířata dělají a je potřeba je mít pod kontrolou tak, aby v případě nečekané situace, kdy zvířata mohou nekontrolovatelně udělat nějaký pohyb, mohla obžalovaná zakročit. Vyjma obžalované, poškozený i očitě svědkyně na nastalou nebezpečnou situaci reagovali tak, že přizpůsobili svou rychlost a snažili se brzdit a zastavit. Obžalovaná je tak zodpovědná za své psy a daného jednání se dopustila z nedbalosti, která spočívala právě v tom, že dostatečně nezabezpečila svá zvířata, tak aby nedošlo ke srážce, čímž porušila shora popsání důležité povinnosti uložené jí zákonem o provozu na pozemních komunikacích.

24. Zjištěné jednání obžalované pak soud právně hodnotil následovně. Obžalovaná svým jednáním podrobně popsaným ve výrokové části rozhodnutí naplnila veškeré znaky přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku, když jinému z nedbalosti ublížila na zdraví tím, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona.
25. Při stanovení druhu a výměry trestu pak soud postupoval dle § 38 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, kdy zohlednil povahu, závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové i jiné poměry obžalovaného, přihlédl k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy i k jeho chování po činu a též se podrobně zabýval okolnostmi polehčujícími a přitěžujícími podle ustanovení § 41 a § 42 tr. zákoníku.
26. Přitěžující okolností na straně obžalované soud shledává zejména to, že se nijak nezajímala o zdravotní stav poškozeného, neposkytla mu první pomoc a rovněž soud přihlédl k její nulové sebereflexi. Polehčující okolností je skutečnost, že na obžalovanou je třeba hledět jako na osobou trestně bezúhonnou. Soud však s ohledem na výše uvedené skutečnosti a i s ohledem na charakter a okolnosti trestné činnosti, dospěl k závěru, že na obžalovanou postačí působit ještě trestem výchovným, proto obžalované uložil trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, tedy při dolní hranici zákonné trestní sazby stanovené pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaná byla ohrožen trestem odnětí svobody až na jeden rok, neboť uložení jiného trestu by soud považoval za nepřiměřené přísné. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, přičemž dle soudu je tato doba přiměřená délce uloženého trestu a je dostatečně dlouhá k tomu, aby obžalovaná prokázala, že je schopna žít řádným životem.
27. Pokud jde o nárok na náhradu škody, s nímž se poškozená Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky řádně a včas připojila k trestnímu řízení, byl poškozené přiznan nárok na náhradu nákladů vynaložené na poskytnuté zdravotní služby v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby v plné výši, tedy v částce 29 384 Kč, neboť poškozená svůj nárok řádně vyčíslila.
28. Pokud se týká nároku poškozeného JUDr. J. [redacted] na náhradu nemajetkové újmy – bolestného ve výši 48 787 Kč (vypočtenou v souladu s metodikou Nejvyššího soudu jako součin počtu bodů dle znaleckého posudku a 1% hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2020), soud poškozenému tuto částku jako bolestné přiznal v plné výši.
29. Pokud se týká nákladů za znalecký posudek, pak tyto náklady nejsou škodou, kterou by bylo možné přiznat v rámci řízení adhezního, nýbrž je nutné případně postupovat v souladu s ustanovením § 154 trestního řádu.
30. Pokud se týká věcné škody, nebyl ze strany poškozeného JUDr. J. [redacted] tento jeho nárok dostatečným způsobem tvrzen ani prokázán. Dle § 2969 občanského zákoníku se hradí obvyklá cena v době poškození a zohlední se, co poškozený k nahrazení musí účelně vynaložit. Pokud pak jde o náhradu škody způsobenou na přílbě a cykloresu, poškozený uváděl pouze pořizovací cenu svých věcí, které měly být zničeny, a tuto uplatňoval, aniž by ji jakýmkoliv způsobem prokazoval. Byť ze spisové dokumentace (protokolu o nehodě) vyplývá, že určité věci byly zničeny, zcela absentují konkrétní tvrzení ve vztahu k druhu poškození a jejich obvyklá cena v době poškození není ani ničím prokazována. Ve vztahu k jízdnímu kolu, mobilnímu telefonu a chytrým hodinkám pak poškozený pouze poukazoval na to, že tyto byly zničeny a soudu doložil protokol o opravě, případně pak návrh opravy. Z těchto však nevyplývá, jaké přesně věci byly opravovány, či byly podrobeny kontrole v servisu, rovněž jako skutečnost, že dané poškození bylo způsobeno přímo v souvislosti s dopravní nehodou. Je pak povinností poškozeného tvrdit a prokázat (navrhovat důkazy) k prokázání svých nároků. Pokud pak poškozený břemeno tvrzení a důkazní neunes, nezbude než odkázat poškozeného na občanskoprávní řízení, což je i tento

případ. Nad to je soud rovněž toho názoru, že pro rozhodnutí o nároku poškozeného by bylo potřeba provádět další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení.

31. Z uvedených důvodů soud mimo přiznání bolestného odkázal poškozeného JUDr. J. [REDACTED] s jeho nároky na náhradu škody na řízení občanskoprávní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se práva podat odvolání zákonným způsobem vzdal. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná může rozsudek napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku, proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec manžel a druh.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, či odvolání, které podal za obžalovaného jeho obhájce nebo odvolání, které podal za poškozeného jeho zmocněnec výše uvedené náležitosti, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů, jinak bude odvolacím soudem odvolání odmítnuto.

Praha 15. června 2022

Mgr. Jitka Drábková, v. r.
samosoudkyně